

Cyberprzemoc w zapisach prawa

Prezentacja opracowana na podstawie materiałów:

- Julia Piechna, [„Szkodliwe treści w internecie. Nie akceptuję, reaguję!”](#)
- Anna Borkowska, [„Cyberprzemoc. Włącz blokadę na nękanie”](#)

Cyberprzemoc to niebezpieczne zjawisko dla zdrowia i życia.

Pamiętaj! Sprawcy cyberprzemocy nie są bezkarni!

Prawa osób pokrzywdzonych

- W polskim prawie nie ma definicji cyberprzemocy.
- W celu ochrony przed cyberprzemocą można wykorzystywać istniejące regulacje prawa karnego, jak i Kodeksu cywilnego.
- Niektóre akty internetowej agresji naruszają obecnie obowiązujące prawo (są uznawane za przestępstwo lub wykroczenie) i mogą zostać zgłoszone na policję, do prokuratury lub do sądu.
- Są to: zniesławienie lub zniewaga, naruszenie wizerunku, stalking, podszywanie się pod kogoś, groźby, włamania.
- W przypadku tych przestępstw/wykroczeń ściganie sprawcy cyberprzemocy następuje po złożeniu wniosku przez osobę pokrzywdzoną.

Niektóre przestępstwa to tzw. przestępstwa ścigane z urzędu:

- opublikowanie w internecie, w jakiejkolwiek formie, filmu lub zdjęcia nagiej osoby poniżej 18. roku życia (jest to przestępstwo rozpowszechniania pornografii z udziałem dziecka);
- znieważenie grupy osób na tle religijnym, etnicznym itp.;
- stalking, w przypadku gdy jego następstwem było targnięcie się ofiary cyberprzemocy na swoje życie.

Artykuły Kodeksu karnego

Podstawą do wymierzenia kary są m.in. te artykuły Kodeksu karnego:

- 190 k.k. (groźba karalna);
- 190a k.k. (uporczywe nękanie, podszywanie się);
- 191 k.k. (zmuszenie do określonego działania);
- 191a k.k. (naruszenie intymności seksualnej, utrwalenie wizerunku nagiej osoby bez jej zgody);
- 212 k.k. (znieśławienie);
- 216 k.k. (zniewaga);
- 267 k.k. (bezprawne uzyskanie informacji, włamanie się do sieci teleinformatycznych);
- 269 k.k. (uszkodzenie danych informatycznych);
- 269a k.k. (zakłócanie systemu komputerowego);
- 287 k.k. (oszustwo komputerowe).

Nawiązywanie niebezpiecznych kontaktów w internecie – uwodzenie, zagrożenie pedofilią

W polskim prawie karnym nie ma przestępstwa o nazwie sexting. Jednak pewne czynności naruszają przepisy prawa, a tym samym wypełniają znamiona przestępstw.

Kodeks karny, art. 200, 200a § 1 i 2, art. 286 § 1.

Art. 200a Kodeksu karnego [Elektroniczna korupcja seksualna małoletniego]

§ 1.

Kto w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 3 pkt 2 lub art. 200, jak również produkowania lub utrwalania treści pornograficznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej nawiązuje kontakt z małoletnim poniżej lat 15, zmierzając, za pomocą wprowadzenia go w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania sytuacji albo przy użyciu groźby bezprawnej, do spotkania z nim, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2.

Kto za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej małoletniemu poniżej lat 15 składa propozycję obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych, i zmierza do jej realizacji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 202 Kodeksu karnego

§ 3. Kto w celu rozpowszechniania produkuje, utwala lub sprowadza, przechowuje lub posiada albo rozpowszechnia lub prezentuje treści pornograficzne z udziałem małoletniego albo treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub postępowaniem się zwierzęciem, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 4. Kto utwala treści pornograficzne z udziałem małoletniego, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Kto przechowuje, posiada lub uzyskuje dostęp do treści pornograficznych z udziałem małoletniego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 4b. Kto produkuje, rozpowszechnia, prezentuje, przechowuje lub posiada treści pornograficzne przedstawiające wytworzony albo przetworzony wizerunek małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozpowszechnianie wizerunku

Polskie prawo zabrania również rozpowszechniania wizerunku danej osoby bez jej zgody, zwłaszcza podczas czynności seksualnej lub gdy jest naga.

Art. 81 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

§ 1. Rozpowszechnianie wizerunku wymaga zezwolenia osoby na nim przedstawionej. W braku wyraźnego zastrzeżenia zezwolenie nie jest wymagane, jeżeli osoba ta otrzymała umówioną zapłatę za pozowanie.

Art. 191a Kodeksu karnego

§ 1. Kto utrwała wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny, albo wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody rozpowszechnia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.